

Must See: *The Ape*

S-ar putea să fie cel mai solicitant, agasant, intransigent, explicit film pe care TIFF îl are anul ăsta.

➔ PAGINA 5

InterogaTIFF Scott Coffey,

regizorul filmului *Ellie Parker* (Profesiunea Actriță)

➔ PAGINA 10

APERITIFF

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

EDIȚIA 9, 28 MAI – 6 IUNIE 2010, CLUJ

Publicație oficială a TIFF
#4, Luni, 31 Mai, 2010
www.tiff.ro

Prezentat de:

Imaginile lui Warhol vor fi descântate la TIFF

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

A soundtrack for Andy Warhol's Screen Tests

13 MOST BEAUTIFUL SONGS

Lucian Ban (USA/RO) keys, sounds
Mat Maneri (USA) viola & electric viola
Silent Strike (RO) synth, sound design
Ban Băsu (RO) visual

Biletul se găsește la Caserina cinematografului Republica.
De la 29 mai biletul se găsește la toate punctele de vânzare bilet TIFF.

AUDITORIUM UBB
str. Republicii nr. 5-9
31 MAI 2010, 20:30
Cluj-Napoca

conjurat de-a lungul anilor de oameni pe cât de diferiți, pe atât de interesanți. Filmările au fost realizate pe 16 mm, în alb-negru, fiind proiectate apoi în slow-motion. Au ieșit niște video-uri de 4 minute care surprind diversitatea chipului uman. Protagonisti sînt fie celebrități – Bob Dylan, Dennis Hopper, David Bowie, Lou Reed –, fie diverși anonimi care au făcut parte din existența lui Warhol la „The Factory”. Mat Maneri este un celebru violist nominalizat la Premiile Grammy 2006 la categoria Best Alternative Music Album pentru albumul *Pentagon*.

Așteptați-vă de la performance-ul de astă seară la o experiență intensă și fascinantă!

Lucian Ban: “Locuiesc în America și la TIFF n-am mai fost niciodată. Sînt chiar bucuros că ajung la Cluj, e orașul meu natal. Mi-a venit ideea acestui spectacol cu vreo doi ani și jumătate în urmă. L-am ales pe Warhol pentru că îi știam imaginile cu mult înainte să merg la New York și să-i văd expozițiile pe viu. Toți cei cu care lucrez la acest proiect sînt niște artiști foarte talentați, așa că o să fie ceva special. Warhol a publicat tot felul de serii: *13 most beautiful men*, *13 most beautiful women*, de aceea și noi am ales titlul *13 Most Beautiful Songs*. Avem o structură, mici cărămizi de bază dar, ce se întîmplă pe scenă, e reacția noastră artistică la imaginii”.

– RALUCA BUGNAR

Imaginile iconice ale lui Andy Warhol vor fi condimentate la TIFF de acorduri de jazz cîntate la pian și violă, de sunete din lumea reală prelucrate pe laptop, de elemente vizuale de artă cinetică. *13 Most Beautiful Songs... a Soundtrack for Andy Warhol's*

Screen Tests este un show cu proiecții și muzică live, care va avea loc în seara asta (la 20:30) în sala Auditorium din clădirea Colegiului Academic al Universitatii “Babeș-Bolyai”.

Muzicianul Lucian Ban a pregătit, alături de Mat Maneri (viola) și

de artiștii Silent Strike și Dan Băsu, o coloană sonoră pentru screen test-urile artistului Andy Warhol, filmate între 1967-1970. E vorba despre portretele unor artiști, dansatori, muzicieni, actori sau simplii „vizitatori” ai „Fabricii” – locul în care Warhol s-a lăsat în-

APERITIFF / 2

Agendă

- **Ora 17.00 la TIFF Lounge** (Meeting Point Muzeul de Artă) îi puteți pune întrebări actorului Dorian Boguță (protagonistul din *Caravana Cinematografică*, regia Titus Muntean), într-o discuție moderată de Mihnea Măruță.
- **Ora 17.30 la Cinema Arta** – Focus Israel – *Best of shorts from Sam Spiegel School*, prezentat de Renen Schorr.

Mesaj important pentru cinefili

Dragii noștri, bucurați-vă de filmele de la TIFF, dar fără să încercați să le luați acasă pe telefoanele mobile sau pe alte device-uri. "Pirații" n-au ce căuta la festival.

Auzite, văzute, întâmplate...

- **Răspundem telespectatorilor.** Doamna Valentina Curosu ne întreabă: "Ce ați programat așa aiurea festivalul peste Eurovision, necivilizația isi spune încă o dată cuvântul...". Stimată domnă Curosu, ne cerem scuze că am comis o asemenea impietate. Astăzi am aflat în sfârșit și noi că Paula și Ovi au ieșit pe locul trei. Felicitări și Germaniei câștigătoare. Încă o dată, doamnă, scuzele noastre.
- **Lingă o bere Ursus mică.** După multe zeci de ore câte s-au scurs de când am început primul număr din ziar, ieri noapte pe la 2, am ajuns în formație incompletă la Irish Music Pub. Petrecerea era cam pe sfârșite, dar noi, în sfârșit, ne-am relaxat. Când ne-am uitat la ceas, convingi că trecuse un timp luuuung, am descoperit că se curseseră vreo 50 de minute. I-am dat dreptate încă o dată lui Bergson...
- **Cascadă live.** Până la *disaster movie*-ul corean cu tsunami (*Haeundae*) am avut parte de un mic *disaster movie* foarte clujean și foarte real: în Iulius Mall, după vreo 10 minute de furtună a apărut dintr-un tavan o cascadă. Am apreciat sincer faptul că în ciuda numeroaselor averse de interior, în mall lumea și-a continuat liniștit-amuzată shoppingul.
- **Tot legat de ploii.** Nimic nu e mai nimerit pe post de scuză pentru nițel shopping cinefil: deci, mi-am îmbogățit colecția de DVD-uri cu ediții speciale din *Darjeeling Limited* și *Taladega Nights* la prețuri foarte derizorii.
- **Supernove.** La coada de la intrare din fața Castelului Banffy, o jună scenaristă și o cinefilă roșcată dezbăteau scopul Secțiunii Supernova. Este cu filme premiate prin festivaluri internaționale, ca să știți.
- **Filmul de ieri.** Puține lucruri sînt la fel de reconfortante ca discuțiile despre filmul de ieri. Mai ales cînd au loc între doi indivizi care au văzut fiecare mai multe filme și care nu se pot pune de acord asupra filmului despre care vorbeau, fiecare în felul lui.
- **Jean Constantin.** Ieri nopate era la TV, în reluare, un episod din *Toate pinzele sus*. Moment de pioasă aducere aminte și de comemorare la nivel personal a lui Jean Constantin. Urmat de o sumbră realizare: cu excepția ecranizării după Radu Tudoran, celelalte filme ale lui Mircea Mureșan riscă să se scufunde într-o nedreaptă uitare. Nici *A doua cădere a Constantinopolului*, nici *Miss Litoral* și, mai ales, *Azucena*, filmele sleazy ale lui Mircea Mureșan nu au văzut lumina DVD-ului. Situația se cere îndreptată *asap*.

AperiTiff

- Redactor șef: Ana Maria Sandu
- Redacție: Anca Grădinaru, Cristi Mărculescu, Mark Racz, Crăița Nanu, Cătălin Moise, Lavinia Gal, Raluca Bugnar
- Traduceri: Oana Darie
- Design: Carmen Gociu

- Ilustrație: Matei Branea
- Distribuție: Ionuț Husti
- Tipografie: Media Pro

➤ **Echipa AperiTiff scrie despre festival și pe www.hboclub.ro**

Profesiunea Actriță

Ellie Parker

Început ca o serie de scurtmetraje centrate în jurul unei actriței neprofesioniste și filmat disparat pe parcursul a cinci ani, produsul finit *Ellie Parker* a ajuns să fie prezentat cu brio la Sundance și la Festivalul Internațional de Film din Seattle în 2005. Scott Coffey semnează regia și scenariul și apare în rolul unui tip care îi bușește mașina lui Ellie. Filmul rămîne notabil, în primul și-n primul rînd, datorită lui Naomi Watts, care, ca de obicei, nu se dă în lături de la nimic – oricît de crud, absurd sau penibil ar fi. Filmul vorbește despre dezamăgirile hilare prin care a trecut ca actriță începătoare la Hollywood. *Ellie Parker* are aerul unui mockumentar. Imperfecțiunile personajelor și ale realității inconjurătoare sînt împinse cu nonșalanță în față – voma albastră și machiajul strident întins reprezintă doar două mostre benigne din sus-numita "realitate".

Dar în spatele bufoneriilor și al șocurilor umoristice deliberate (a se remarca rochia cu cadru și crinoline care se ridică într-un mod cel puțin necuviincios, incursiunea protagonistei într-un tomberon și lecțiile de actorie la nivelul podelei), filmul conține presărate și momente care sondează adînc, identifică scindarea personalității artistei *wannabe* și singurătatea ei înnebunitoare. ■

– LAVINIA GAL

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii opt ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Arată-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă. Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie premiul și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care a văzut mai multe filme decît noi... Sîmbătă la 12, la cinema Republica în hol, te vom cunoaște!

Adrese Cinematografe

- **REPUBLICA**, Pța. Mihai Viteazul, nr. 11
- **ARTA**, Str. Universității, nr. 3
- **VICTORIA**, Bdul Eroilor, nr. 51
- **CINEMA CITY** (în incinta Iulius Mall)
- **ECHINOX** (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9
- **INSOMNIA CAFE**, Str. Universității nr. 2
- **IULIUS MALL** (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
- **AUDITORIUM UBB**, Str. M. Kogălniceanu nr. 3
- **PIAȚA UNIRII, MEETING POINT și TIFF LOUNGE** (în incinta Muzeului de Artă), Pța Unirii nr. 30

Piața Unirii

Road, Movie

Film indian făcut după alte norme decât acelea dansante din *Om Shanti Om*, *Road, Movie* își va câștiga un public la TIFF și numai pentru că are ca dinam un cinematograf ambulant, bizarerie reintrată cumva în *retrochic*. Fără dansuri și personaje (vădit) supralicite, *Road, Movie* e un film comod de festival, cu un personaj inițial defocalizat care-și limpește valorile după o călătorie. Vishnu lucrează cu tatăl lui la afacerea familiei, anume producerea și vânzarea unei loțiuni de păr care miroase infect. Vishnu e pus în fața unei probe de maturitate atunci când trebuie să meargă într-un oraș îndepărtat să vândă loțiunea (în subtext citidindu-se "și dacă nu ve i reuși să vinzi acolo-ți va sta capul unde îți stau și picioarele"). Mașina în care el își transportă marfa e și un cinema ambulant, avînd două proiectoare vechi și cîteva filme de la începutul Indiei cinematografice. Pe drum Vishnu își racolează doi sidecicks (un copil și un bătrîn) și, liniștitor, cîteva zeci de kilometri mai încolo apare și o femeie și un personaj negativ, astfel capsăți în poveste încît să experimenteze în grup magia cinemaului în plin deșert. *Road, Movie* merită proiectat în aer liber pentru că așa i se pot exploata marile trăsături-imaginea (a la spotul Kodak deja ajuns istoric la TIFF) și muzica. Film pentru inimoși nu pentru pretențioși. ■

- MARK RACZ

Fără Limită

Maimuța

S-ar putea să fie cel mai solicitant, agasant, intransigent, explicit film pe care TIFF îl are anul ăsta. Și asta fără eviscerări și penetrăriacompaniate de muzică clasică, ci doar urmărind vertijul unui individ apăsător de vină. Krister se trezește cu mîinile pline de sînge. Pedalează spre serviciu, unde trebuie să învețe o femeie să conducă. Aproape c-o omoară de nervi, o lasă acolo și pleacă spre un meci de tenis, pe drum distrugînd o mașină. Nu e clar ce s-a întîmplat cu Krister și suspansul rămîne pînă tîrziu în film. Dar *The Ape* nu e un thriller cu twist sau alte trucuri; e cartografierea unei existențe în criză (și care, de așteptat și atît de sublim, se face țândări) mulată pe o structură dinamică bine întreținută tot filmul. Filmat cu bani puțini, în cîteva zile (găsind, spre deosebire de zeci de regizori, rețeta optimă pentru filmarea "din mînă" și fără să fie experimental), cu actorul principal izolat de restul echipei și aflînd doar înainte de filmare ce trebuie să joace, *The Ape* nu va face pe nimeni să se simtă bine și nu are structurile și tezele pe care le identificăm cu ușurință în filme pentru ego masaj. De văzut neapărat cu garda jos, mai ales pentru cei care abia se țineau pe picioare la TIFF anii trecuți după vizionările la *Ex Drummer* sau *L'Homme qui marche*. ■

- MARK RACZ

Nu ratați proiecțiile zilnice de pe ecranul gigantic din Piața Unirii!

Foto: Vlad Plăiașu

Votul publicului

COMPETIȚIE

4.11 O soluție rațională / A Rational Solution

BAROMETRUL GENERAL

4.75 Metropolis

4.64 Bodega Soul Kitchen / Soul Kitchen

4.56 Cip-Cirip! / Eep

4.5 Victorie / Vincere

4.49 O inimă bună / The Good Heart

4.45 Crocodilii / Vorstadt-krokodile

4.44 Scrisori către părintele Iacob / Letters to Father Jacob

4.38 Crazy Heart

4.37 Floarea deșertului / Desert Flower

4.30 Caravana cinematografică / Kino Caravan

Supernova

Tetro

Au trecut aproape 40 de ani de când Francis Ford Coppola a scris ultimul său scenariu original, pentru *The Conversation*, iar *Tetro* e aici să pună capăt acestui hiatus. Pentru că *Tetro* e o poveste pe cât de emoționantă pe atât de autobiografică pentru regizorul în vîrstă de 71 de ani. Filmul începe cu tînărul Bennie proaspăt coborît de pe vapor în Buenos Aires, fugit de acasă,

ajuns pe țărnișele argentinene în căutarea fratelui său și el, la rîndul său, fugit de acasă de mai mult de un deceniu. Ajuns la fratele său, un Vincent Gallo etern alienat și ciufut (și purtătorul numelui din titlu, Tetro), Bennie descoperă că persoana pe care o găsește în Buenos Aires nu mai are nici o legătură cu individul pe care-l numea frate. Tetro, acum un pseudopoet ratat, melancolic și foarte ocupat cu suprimarea propriului talent, îi declară fratelui mai mic că el "a divorțat de familie", iar la telefon îi spune surorii "iubește-mă dacă ții neapărat, dar nu vorbi cu mine". Drept care între cei doi frați are loc o ciocnire brutală între tot ce înseamnă nou, pur și naiv versus tot ce înseamnă memorie, trecut, dezolare și descumpănire pe măsura ce fratele mai mic își descoperă propria istorie sinistrală. Ce face, totuși, ca *Tetro* să fie un film atât de fascinant este faptul că Francis Ford Coppola este un regizor care nu mai are absolut nimic de demonstrat și își oferă tot timpul și spațiul din lume pentru a-și spune povestea fix așa cum a intenționat, ignorînd canoane, structuri sau convenții. O poveste despre artă, familie, ambiții și împlinire personală, despre care el a declarat că "nu s-a întîmplat, dar e adevărată". Așadar, Coppola revine la temele filmelor sale din anii '70 care l-au consacrat. Le revizitează după zeci de ani în care a avut timp să le reconsidere. ■

– CĂTĂLIN MOISE

Instant

Titus Muntean:

"Idea *Caravanei Cinematografice* a plecat de la nuvela lui Ioan Groșan, pe care am adaptat-o pentru ecran. Am încercat, pe cât posibil, să păstrez spiritul nuvelei și acum nu mai știu cît din trăsăturile caricaturale ale personajelor sînt de la mine și cît de la el. Finalul controversat îmi aparține. Am vrut să subliniez consecințele unor compromisuri făcute de noi toți în comunism, de oamenii normali, iar suma unor mici compromisuri duce întotdeauna la ceva rău. M-am bucurat foarte mult cînd am aflat că premiera filmului va avea loc la Cluj, în Ardeal. Locuiesc de 20 de ani în București, dar am în continuare buletin de Arad. Filmul este, de asemenea un "film ardelenesc". Cu accentul pe care trebuiau să-l aibă personajele am avut puțin de furcă, pentru că actorii provin din toate colțurile țării.

Reacția sălii, după proiecția filmului, m-a bucurat pentru că se știe că publicul clujan e unul exigent, nu foarte ușor de impresionat."

– A CONSEMNAT IOANA NECȘA

Supernova

Eu sînt dragostea

Pentru dragoste există sacrificii care trebuiesc făcute și prețuri care trebuiesc plătite. La modul ideal și sacrificiile și prețurile vor fi achitate de terți. Pentru început faceți cunoștință cu respectabila familie Recchi din high-class-ul milanez. Matroana, Emma Recchi (exteterestru-fascinant impersonată de Tilda Swinton) prepară un dineu pentru scabroasa familie de gunoaie vorace, unse cu toate alifile și înșolite de toată crema designerilor italieni. Ocazia este importantă și patriarhul Recchi trebuie să anunțe oficial dispozițiile privitoare la averea familiei. Edo (Flavio Parenti), mezinul, dezamăgește așteptările: nu a cîștigat o cursă. Ce fel de cursă? Nu contează. Un recchi trebuie să învingă mereu. Singura capabilă să-i ofere nițel sprijin moral este tocmai Emma. Al cărei suflet rus, schilodit în claustrarea formalistă caută cu disperare o supapă. Care va veni sub forma lui Tony (Edoardo Gabbriellini) amicul bucătar al lui Edo. Atracția dintre junele no-class și importul rusesc high-class este ezitantă, bizară, sinceră. Pasiunea cu care se consumă nu lasă loc de regrete, vinovății sau calcule pragmatice. Luca Guadagnino are un fetish pentru Tilda Swinton (care-i este muză declarată) și un mod haotic de asamblare a unui film dotat cu o incoerență stilistică remarcabilă. Subminată de stagnări poetice și cadre parazitare de-o frumusețe clasică, narațiunea este obturată și de elipse și povești colaterale vieții de familie. Teza lui Guadagnino provine din străvechi-creștinul dicton *Amor vincit omnia*. Deci dragostea este pasiune și pasiunea nu permite nici regrete, nici tergiversări, nici vinovății. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Vox Pop

Ieri seară, aperiTiffii aflați în misiune în holul cinematografului Republica, cînd tocmai se terminase proiecția specială (cu sprijinul JTI) a documentarului *La Danse – le ballet de l'Opéra de Paris*, în regia lui Frederick Wiseman (2009), au tras cu urechea la ce vorbeau două spectatoare care văzuseră filmul: "Am făcut balet cînd eram în școala primară. Mi se părea foarte greu, dar niciodată nu mi-am imaginat că ce se întîmplă în spatele scenei poate fi atât de interesant." Prietena ei i-a dat dreptate, spunîndu-i că pentru ea dansul e ceva foarte fragil și efemer și că n-ar fi putut niciodată să facă atîtea sacrificii pentru asta...

Valoarea investițiilor atrase sau derulate între 1992 și 2008 pentru modernizarea facilităților de tratare și a rețelelor depășește 140 milioane euro.

RAHAN
FIUL YREMURILOR
SĂLBATICE ÎNCEPE
LUPTA PENTRU
SUPRAVIEȚUIRE!

RAHAN
NR. 1 • MARTI, 1 Iunie 2010
COLIERUL
DE GHEARE

MARȚI, 1 Iunie
GRATIS

NUMAI CU
ZIARUL **adevărul**

ACUM
și în rețeaua
de magazine
MIC.RO

13 iunie 2010

loteria
română

**LOTERIA
SPECIALĂ**
13

78 câștiguri a câte
1.300 lei

La tragerea la sorți participă toate bilețele necâștigătoare, jucate la tragerile Loto 6/49, Loto 5/40 și Joker organizate în zilele de 13, 16, 20, 23, 27, 30 mai și 3 iunie 2010. Detalii în Agențiile Loto și pe site-ul www.loto.ro

DRINK ROSÉ
BUVEZ PINK

Mouton Cadet

MOUTON CADET

InterogaTIFF

Scott Coffey

Thursday evening Scott Coffey was renting a Romanian film to watch at home in Portland, USA. Twenty six hours later, the actor was at TIFF's official opening, telling about the first film he directed, *Ellie Parker*, a satire to the life of an actress living in Los Angeles, desperately looking for a part in a film, no matter what the part.

How did it occur to you to move from in front of the camera, behind it?

I've been an actor for 20 years now, and I've made many films; I've always enjoyed being on the set. I was working a lot, the carrier was ok, but it wasn't thrilling anymore. I think I lived inside my head too much, and acting is pure instinct, it's not supposed to be very cerebral. The last film I played in was David Lynch's *Mulholland Drive*. The part had been written for me but I wasn't feeling something anything extraordinary.

Ellie Parker, the film that you brought to TIFF is your debut as a director. What's the story of the film?

I knew Naomi Watts and we had a lot in common: same humor, living in L.A. (r.n. the city the film was shot in). Los Angeles is huge, fragmented, you travel great distances, there's a lot of driving to be done. Everybody drives a car, alone, hardly anyone uses public transportation and it's an unfriendly city for pedestrians. I thought of how that must affect people. The script was initially written for Gwyneth Paltrow, and it's based on an actress who changes clothes (and attitudes) in a car between auditions. People expect actors to be sort of contortionists; I think that the effort put into going to that many auditions takes something away from you, rather than being an enriching experience.

How was it being a first time director?

Ellie Parker is shot on a small digital camera, which could easily be handheld; we didn't have extra lighting, sophisticated sound equipment or a big team of people. For most of the shooting, it was just me and the actors. The method is perfect for this kind of film, so we could credibly capture the superficial atmosphere of this woman's life in Los Angeles.

Was there some message you want to get through to audiences that *Ellie Parker* expresses?

If you expect a traditional film, than that's not what you will get. I've been thinking about the digital era and I don't think many people are interested in the way this affects screenwriting. American films are generally done by the book, there's always the three act scenario; plot is the most important part. I wanted to do a character study, an ironic examination, for I felt that there's a lack of films which build a character and not action. The audience probably expects it to be a sort of romantic comedy, since there's Naomi Watts in it. The Americans (I mean the majority, of course) aren't that eager to see a satire, or surrealism. They consider film an escape, they want to know what's next, they want it to be predictable, they want to sit in the chair and be spoon fed.

If Americans don't like satire, how would you explain the success of such series as *South Park* or *Family Guy*?

It's ok if it's excessively dramatic and exaggerated. The Romanian film *4 Months, 3 weeks and 2 days*, a film I loved, would be invisible in the USA, because it's too subtle. It met success only in big cities. *South Park* is a good example; the fact that it's so iconic and so "Fuck everything!" and still greatly successful gives me hope. I get annoyed when I hear "I feel like an arty film tonight", meaning that

people want a film which is not completely stupid or it may have under titles. In the 1970s there were a lot of good films in America, which now enter in the independent genre.

What are your current projects?

I'm working on two films, a big one with Keanu Reeves, an examination of the fundamentalist Christians in the USA. The other one is smaller and it's about a girl in her 20s who can't find work and has to move back in with her parents. By American standards, to go back home after graduating college, even for 6 months, means you're a failure. The main character, for which I'm still looking for an actress, works in a sex shop and has dreams about being a poet, although her writing kinda sucks. The film is about the American sentiment that you can achieve anything, that you are special. Those who have become parents after the 1980s have over-evaluated their children. That's why the kids themselves have this bloated idea about how special they are, although they are not prepared for failure or fighting for their dream. I feel quite separated from this generation, because I lived in a poor family, and I

didn't used to get everything I wanted as a child, and now I think that was pretty lucky. The idea of the film is that the girl learns that she's not really super special.

What do you think about Romanian films, Cluj, TIFF?

I rented a Romanian film just before leaving Portland. It seems that you are going through extraordinary times, cinema-wise, I would have loved to come work here. About TIFF, I liked the open-air starting projection, in Piața Unirii. I think the festival is very ambitious, the selection is marvelous, I know many of the films which are to be shown and I think they are great choices. I'm taking advantage of the fact that these days my phone isn't working and nobody can bother me, so I can simply walk around and film. I enjoy doing this, because I haven't been alone for so long, my life is very busy and noisy lately. Before coming to Romania I read a lot of books about your country; I got them from the lead singer of my favorite band, Handsom Furs. When I told him I was coming here, he said: „Oh, my God, you'll love it there!” ■

– TRANSLATED BY OANA DARIE

Fără Limită

Răfuiala

Richard e liderul unei bande de hoți și traficant de droguri. Sătul (pe la vreo 16 ani) de viața de mafiot și speriat de raidurile unor grupări de justiționari neoficial plătiți de guvern să rărească numărul de adolescenți infractori, Richard vrea să plece la Manilla, unde îl așteaptă maică-sa. Vrea s-o ia cu el și pe iubita lui, amândoi încercând să facă rost de bani pentru drum, după caz

vînzînd cîte un pistol sau implorînd vreo prostituată. Raymond, fratele mai mic al lui Richard, ajunge să fie recrutat de banda rivală celei conduse de Richard și primește ordinul de a-și hăcui fratele drept rit de inițiere. *Engkventro* e tras din puține cadre, unele lungi de peste 10 minute, timp în care camera, educată documentaristic, umblă după Richard prin cartiere de chirpici, străzi insalubre și întunecate care dau invariabil în alte străzi insalubre și întunecate, întâlniri de taină între interlopi și polițiști corupți, toate avînd pe fundal, cumva distopic-ironic, discursurile unui politician care se jură că lumea e altfel decît ce vedem în tot filmul. Structurat ca un film noir și filmat ca un documentar, *Engkventro* trebuie primit cu indulgență și apreciat mai mult pentru intenția că încearcă să jongleze cu critica socială de broșură UNESCO și suspansul tărăgănat dintr-un thriller de David Mamet. ■

- MARK RACZ

Competiție

Grașii

Abel, un psihiatru cu o viață personală disfuncțională, conduce un grup de terapie format din oameni care vor să slăbească. Cei din grup sînt, întîmplător, potriviți pentru a ilustra diferite ipostaze ale obsesiilor moderne legate de aparențe, răfuiei sex-religie, frustrări sexuale și probleme identitare. Nu-i nimic de speriat, tonul regizorului Daniel Sanchez Arevalo (cunoscut la

TIFF cu *Dark Blue Almost Black*) e unul comic, cu un umor de situație asezonat cu niscaiva dramă de dormitor și la locul de muncă, ceea ce în televiziune se numește dramedy și se livrează sub formă de *Doctor House* sau *Californication*. Enrique e un prezentator gay de showir pentru slăbit care-și pierde averea pentru că s-a îngrășat 20 de kilograme, Sofia e o tînară pocăită chinuită de faptul că iubitul ei citează mai mult din Biblie decît să vrea s-o atingă și cîte și mai cîți. Nu știu dacă *Gordos* va cîștiga Marele Premiu, dar risete (vinovate în marea lor parte) poate să producă și să se aleagă cu un premiu de popularitate, măcar pentru că spune lucrurilor pe nume într-un fel care să-i jeneze pe protagoniști și nu pe spectatori și gusturile/prejudecățile din dotare. Totuși, o precauție: dacă vă știți intoleranți la nutitate obeză mai bine alegeți alt film. ■

- MARK RACZ

BRANEA'S ONE-SHOT MINIMAL COMIC

LOVE YOUR HAIR!
SO...WHERE ARE YOU FROM?

1. ÎMI PLACE MULT PĂRUL TĂU... DE UNDE EȘTI ?
2. DIN TIFF

Zboruri din Cluj spre :

- Constanța de la 102EUR*
- Frankfurt de la 104EUR*
- Madrid de la 146EUR*

Call Center TAROM
9361 (valabil pentru
apelurile din București)
021.204.64.64
021.303.44.00
021.303.44.44

Frankfurt

Madrid

Constanța

www.tarom.ro

*tarif pentru o călătorie dus-întors, cu toate taxele incluse, valabil pe rețeaua TAROM; locuri limitate la acest tarif

Ce se întâmplă Documentarul?

The White Stripes: Under Great White Northern Lights

De la concertul de o notă unde se scandează pentru bis "One more note! One more note!" și pînă la spectacolele complete cu riff-urile frenetice ale lui Jack însoțite de sălbăticia cu care atacă Meg tobele, The White Stripes sînt prinși pe peliculă în cele mai personale momente ale lor.

Documentarul filmat alternativ în alb-negru și color nu numai că e făcut exact pe calapodul lor, dar pare a fi generat de ei, ca și turneul immortalizat. Ei aleg să se plimbe prin fiecare provincie și teritoriu din marele alb canadian, vizitînd inclusiv orașe mici și obscure, unde muzicienii nu se prea deplasează pentru concerte, acolo intuind bine că vor găsi un public deloc blazat, ba chiar foarte entuziast și receptiv.

Performance-urile spontane susținute în cafenele, săli de bowling, pe autocare sau în incinta unei grădinițe îi aduc pe fanii canadieni într-o stare serioasă de trepidație, reușind dintr-un foc și sensibilizarea spectatorului, dar trezesc întrebarea cîrcotașă dacă străduința asta de a ajunge la oameni e pe bune sau e încă un demers făcut pentru menținerea imaginii. Pot fi amîndouă, după cum zice și Jack la un moment dat în film: "Fraza mea preferată care a fost scrisă despre formație e că *The White Stripes sînt simultan cea mai falsă și cea mai reală formație din lume*". Din ce se vede aici, aș jura pe alb, roșu și negru că e adevărat. ■

- LAVINIA GAL

Supernova

Tehroun

Ibrahim cerșește pe străzile Teheranului cu un copil în brațe. Sugarul e închiriat de la un mafiot local care îi ia lui Ibrahim aproape tot ce cîștigă (mecanismele gangsterului seamănă cu cele ale lui Gheorghe Dinică în *Filantropica*, doar fără urmă de umor). Într-o zi, unul dintre colegii de apartament al lui Ibrahim pierde copilul în timpul unei negocieri cu o prostituată, iar mafiotul

cere o sumă fabuloasă (genul acela de sumă cu mult peste condiția personajului, cu scopul de a anticipa o comedie ori o dramă). Debutul lui Nader T. Homayoun e (după cum ne putem aștepta de la un iranian crescut în Franța) atît ireverențios față de Iranul reflectat în presa internațională (avem prostituție "la vedere", mafie, petreceri, femei fără vâl și cu ochelari de soare ținuți chic pe frunte) cît și foarte indulgent și chiar sentimental cu clasele de la subsolul societății (de exemplu, Ibrahim poate fi uman și dispus la sacrificiu chiar dacă plimba un bebe prin praf și trafic pentru a scoate bani).

Tehroun e pînă aproape de final un thriller de cartier cu rezonabil de mult umor (mai ales din partea unui amic de-al lui Ibrahim, un ochelarișt pirpiriu cu legături în underground) și conflicte bazate pe diferențe de clasă&putere de cumpărare. ■

- MARK RACZ

APERITIFF / 10

Supernova

Adio, Solo

Solo e un taximetrist senegalez ajuns într-un orașel american. E însurat cu o hispanică și își dorește să se facă însoțitor de zbor, ambiție pe care femeia o consideră juvenilă. Solo primește 1000 de dolari de la William, un septuagenar, pentru a-l duce pe vârful unui munte, de unde clientul ar urma să sară în gol. Evident, avem o ciocnire de rase și mentalități, de raporturi de putere și exploatare din care, însă, regizorul Ramin Bahrami nu face o pledoarie facilă. Solo și William sînt niște oameni obișnuiți și accesibili, nu niște statement-uri umanizate de dragul unei narațiuni cu poantă politică. William e suicidal și ursuz, dar îndeajuns de abil încît să nu atragă atenția asupra lui și a dramei pe care o trăiește. Solo e hiperactiv și prietenos, dar fără să fie complet diferit de William pentru a permite o expozițiune comodă de genul "contrariile care se atrag". Solo are o săptămînă pentru a-l convinge pe William să nu se omoare, dar fără să poată interveni explicit peste bătrîn cu o pledoarie pro viață, ci doar să-l șantajeze cu meritele "vieții de zi cu zi", care din perspectiva lui William a ajuns insuportabilă. Să tot fie filmul cel mai clar și inspirațional de la TIFF, vizionabil fără eforturi. ■

- MARK RACZ

Fără Limită

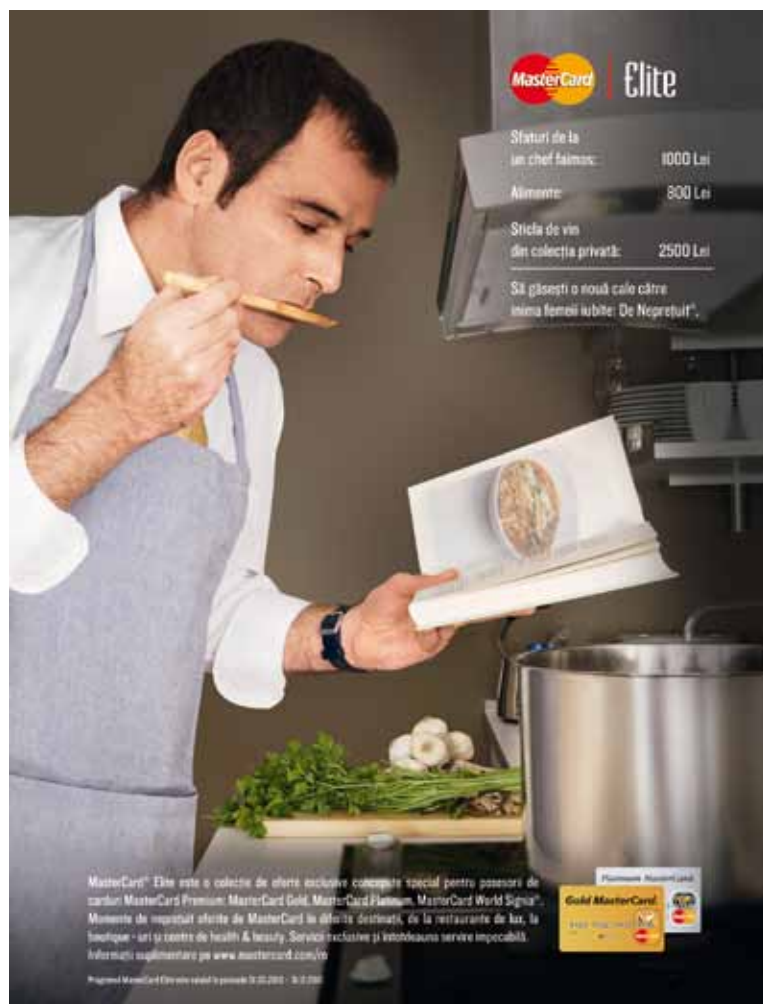
Strella

Yiorgos iese după 15 ani de pușcărie pentru o crimă de onoare (l-a ucis pe cel care îi sodomiza în joacă fiul) și vrea să-și vîndă casa părintească. Își ia o cameră de hotel într-o zonă cu lampadar din Atena unde o cunoaște pe Strella (să-i respectăm opțiunea, nu genul), o transsexuală/prostituată cu ambiții nu doar de femeie, cît și de Maria Callas. Cu toate astea, Strella se poartă ca un bărbat de multe

ori, mai mult de nevoie ținînd cont de scursurile care-i dau tîrcoale. Yiorgos își acceptă destul de firesc atracția față de Strella și contextele ei și poate asta e marele merit al filmului, modul în care jonglează cu normalități și marginali, punîndu-i cam în aceeași oală, lăsînd lucrurile despre care ne place să credem că-s bătute în cuie (familia, statutul, clasele, genul) să se balăngăne și să cadă singure la pămînt. Sigur, comunitatea trans din Atena trăiește după drapezii roz prăfuite și se ține departe de oprobriul public, dar împăcată cu propria condiție și cumva fără ură pentru timpurile pe care le trăiește. Ca orice film demn de ținut minte, Strella nu caută să schimbe lumea și în cazul de față să ajute la rotația minorităților pe cat walk-ul toleranței occidentale, ci să dea la o parte funcția/catalogarea pentru a evidenția omul. ■

- MARK RACZ

liderul pieței românești de carne de pasăre,
o poveste de succes
a antreprenoriatului românesc

inovația ca sursă de dezvoltare
și disciplina ca filozofie de business

Pregătiți pentru covorul roșu.
Ca în fiecare an.

trend
communication
Partener tradițional TIFF

Program Luni, 31 mai

CINEMA REPUBLICA

11:00 – 90'

Slovena / Slovenian Girl (r. Damjan Kozole, *Slovenia-Germany-Serbia-Croatia*) Supernova

13:00 – 98'

Tony Manero (r. Pablo Larrain, *Chile-Brazil*) Focus Chile

15:30 – 120'

Eu sint dragostea / Io sono l'amore (r. Luca Guadagnino, *Italia*) Supernova

18:00 – 110'

Submarino (r. Thomas Vinterberg, *Danemarca*) Supernova

20:30 – 127'

Tetro (r. Francis Ford Coppola, *S.U.A.-Argentina*) Supernova

23:00 – 95'

Tehroun (r. Nader T. Homayoun, *Iran, Franța*) Supernova

CINEMA VICTORIA

10:00 – 81'

Cip-Crip! / Eep! (r. Ellen Smit, *Olanda-Belgia*) EducaTIFF 8+

12:00 – 81'

Maimuța / The Ape (r. Jesper Ganslandt, *Suedia*) Fără limită

14:30 – 94'

Inferul lui Henri-Georges Clouzot / Henri-Georges Clouzot's Inferno (r. Serge Bromberg, Ruxandra Medrea, *Franța*) Ce se întâmplă, documentarele?

17:00 – 95'

Tot ce-mi place / All That I Love (r. Jacek Borcuch, *Polonia*) EducaTIFF 15+

19:15 – 120'

Grașii / Gordos (r. Daniel Sanchez Arevalo, *Spania*) Competiție

13'

Gemelele de pe Strada Apusului / Les bessones del carrer de Ponent Umbre scurtmetraje

22:00 – 82'

Poveste anodină / Mundane History (r. Anocha Suwichakompong, *Tailanda*) Competiție

17'

Zombi și țigări / Zombies and Cigarettes Umbre scurtmetraje

CINEMA ARTA

10:00 – 111'

Strella (r. Panos H. Koutras, *Grecia*) Fără limită

12:30 – 93'

Film ist a Girl & a Gun / Filmul înseamnă o fată și o pușcă (r. Gustav Deutsch, *Austria, Germania*) Fără limită

15:00 – 93'

Ellie Parker (r. Scott Coffey, *S.U.A.*) Profesiune: actriță

17:30 – 125'

Sam Spiegel School – Best of short films (*Israel*) Focus Israel

20:00 – 197'

Café Noir (r. Jung Sung-il, *Coreea de Sud*) Fără limită

UBB AUDITORIUM

20:30

A Soundtrack For Andy Warhol's Screen Tests (*România – S.U.A.*) Evenimente speciale

CINEMA CITY SALA 1

12:00 – 91'

Adio, Solo / Goodbye Solo (r. Ramin Bahrani *S.U.A.*) Supernova

15:00 – 141'

Chipul / Visage (r. Tsai Ming-liang *Franța-Taiwan-Belgia-Olanda*) Supernova

18:00 – 100'

La pivellina (r. Tizza Covi, Rainer Frimmel, *Austria, Italia*) Supernova

20:30 – 105'

Alegerea Lenei / Non ma fille, tu n'iras pas danser (r. Christophe Honoré, *Franța*) Supernova

CINEMA CITY SALA 2

11:30 – 83'

15 (r. Various directors, *Bulgaria*) Less is more

14:00 – 78'

Cretinii / Trash Humpers (Harmony Korine, *S.U.A.*) Fără limită

17:00 – 120'

Noul Muzeu Rijks / The New Rijksmuseum (r. Oeke Hoogendijk, *Olanda*) Ce se întâmplă, documentarele?

20:00 – 95'

Angst (r. Michiel van Erp, *Olanda*) Terapii extreme

CINEMA CITY SALA 10

11:00 – 81'

Maimuța / The Ape (r. Jesper Ganslandt, *Suedia*) Fără limită

13:00 – 126'

În lumina reflectoarelor / Center Stage (r. Stanley Kwan, *Hong Kong*) Profesiune: actriță

16:00 – 91'

Buried Secrets / Secrete îngropate (r. Raja Amari, *Tunisia, Franța*) Umbre

18:30 – 86'

Aici / Here (r. Ho Tzu Nien, *Indonezia*) Terapii extreme

21:00 – 122'

Întuneric și ceață / Night and Fog (r. Ann Hui, *Hong Kong*) Fără limită

PIAȚA UNIRII

21:45 – 95'

Road, Movie (r. Dev Benegal, *India-S.U.A.*)

CINEMA ECHINOX

21:30 – 105'

Lumea e mare / The World is Big and Salvation Lurks around the Corner

(r. Stefan Komandarev, *Bulgaria*) Operation Kino

23:30 – 110'

Sell Out! (r. Yeo Joon Han, *Malaezia*) Fără limită

TIFF LOUNGE

19:00 – 83'

Îndrumare / Guidance (r. Johan Jonason, *Suedia*) Terapii extreme

TIFF MEETING POINT

21:30 – 85'

Do It Again (r. Robert Patton-Spruill, *S.U.A.*) Ce se întâmplă, documentarele? *Intrare liberă!*

23:30 – 92'

The White Stripes: Under Great White Northern Lights (r. Emmett Malloy, *S.U.A.*) Ce se întâmplă, documentarele?

Intrare liberă!

INSOMNIA

20:30 – 100'

Revoluția / Revolucion (r. Various directors, *Mexic*) Less is more

23:00 – 60'

Răfuiala / Engkwentro (r. Pepe Diokno, *Filipine*) Fără limită

Proiecțiile de Gală TIFF 2010

prezentate de

 Energobit 20^{de ani}

s.c. TOIFOR ROMÂNIA s.r.l.
sediul Central: 547612 Ungheni, Parc Industrial Mureș, C1/B1
Tel.: (+40) 265 433 636 Fax: (+40) 265 433 637

TOIFOR
GLOBAL LIFE SUPPORT SERVICES

- ✦ TOALETE MOBILE ✦ SERVICII DE VIDANJARE
- ✦ LAVOARE MOBILE ✦ CONTAINERE SANITARE
- ✦ PISOARE MOBILE ✦ CONTAINERE DE BIROU
- ✦ GARDURI MOBILE ✦ CONTAINERE DEPOZIT

www.toifor.ro

medline
cleaning service

15 ani de servicii de calitate

Acoperire națională, www.medline.com.ro

Ștergem urmele

Hubertus
RESTAURANT

Restaurant TOLDI
Bucătărie tradițională ardelenescă
Traditional Transylvanian food
Str. Clinicilor nr. 23
tel. (+4)0264590182
www.toldi.ro

8 nunți și o înmormântare

Cu Opțiunea Premium DVR a serviciului UPC Digital TV poți să revezi de câte ori vrei doar scenele care ți-au plăcut mai mult, poți pune pauză și înregistra emisiunile difuzate în direct.

DVR - Digital Video Recording

tv • internet • tel
Mai bine cu fiecare zi

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

partener Orange

TIFF GÂNDESTE VERDE

Recicleaza-ți telefonul și poți câștiga o **invitație de doua persoane** la proiecția filmului **Baaria** în regia lui **Giuseppe Tornatore** în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania. În plus primești un **voucher de 25 lei reducere (TVA inclus)** la achiziționarea **telefonului Nokia X3** din magazinele EuroGsm

Mai multe detalii la standul EuroGsm din P-ța Unirii.

mereu ceva nou

peste 65 de magazine te așteaptă în toată țara

diverta

Supernova

Alegerea Lenei

Există filme franceze și filme dureros de franceze. Christophe Honoré are 40 de ani, o reputație de *auteur de cinema français* și cel de-al șaselea film al său este, fără îndoială, unul dintre acele filme dureros de franceze în cuget și-n simțiri. Care bifează toate *trademark*-urile marelui cinema francez de autor: familia – în criză pe mai multe generații și din mai multe motive; protagonistul absurd, antipatic, rănit și disfuncțional; conacul de la țară și peisajele aferente care vor constitui scena principală a dramei de familie; nuditatea masculină frontală. *Non ma fille, tu n'iras pas danser* este povestea Lenei și a familiei sale. Lena (Chiara Mastroianni) este protagonistă, deci, rănită în amorul propriu de un adulter comis de viitorul său fost soț, face ca toți dracii. Nici părinții (cam reci, dar siguri că pot rezolva problemele copiilor), nici fratele (tembel prin excelență), nici sora gravidă (care fumează în rarele momente în care nu-și insultă dezinvoltă soțul) nu sînt mai simpatici decît Lena. Care lipsită de demnitate, direcție și autoritate părintească (există și copii, doi ai ei, unul al surorii, în ecuația idilic-rurală) nu va face nici o alegere și nu-și va respecta nici o decizie. Nici Honoré nu-și respectă deciziile și direcțiile: venit de nicăieri, un prelung moment de ilustrare cinematografică a unei legende nu face decît să justifice titlul metaforic, iar un flashback din copilăria Lenei pare menit să sugereze spectatorului recurența pisicilor portocalii în viața de familie. Cîteva chestiuni ar mai trebui menționate: fiind vorba de un film dureros de francez, nimeni nu moare, toată șandramua relațiilor de familie este impecabil construită, interpretările actricești la fel. Și paralele cu *Un conte de Noël* (Arnaud Desplechin) sînt justificate și inevitabile. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Slovena

O tînără domnișoară cu pielea albă, subțire, cu părul lung și negru, semănînd cu un soi de Albă ca Zăpada est-europeană, intră într-un hotel, urcă niște scări, și ajunge într-o cameră în care un individ gras, la costum, tocmai a avut un atac de cord așteptînd-o cu un pumn de pastile Viagra înghițite. Este începutul filmului *Slovena*; tînăra Albă ca Zăpada e o fată care-și oferă serviciile, iar domnul gras este un diplomat aflat acolo cu prilejul faptului că Slovenia deținea președinția Uniunii Europene. Iar fata, Alexandra, este abil numita "Slovenian Girl" din anunțurile publicitare din ziare, nume menit să atragă diverși diplomați interesați să guste bunurile neașe la 200 de euro pe noapte. Alexandra e o tînără studentă venită în Ljubljana pentru a-și lărgi orizonturile, departe de sătucul industrial în care tatăl său depresiv, fost rockstar sloven, își bea sistematic mințile cu foștii colegi de trupă, la fel de depresivi și ei. După incidentul cu diplomatul german mort, poliția începe să caute această "Slovenian Girl", iar Alexandra, angrenată în ambiția de a-și depăși rapid condiția de studentă săracă de la țară, se găsește într-o situație care o depășește complet. Mai cu seama că, avînd în vedere piața suprasaturată a prostituției, niște proxeneți locali decid că o vor recruta cu forța pe Alexandra, pentru că, pînă la urmă, "de ce să lucrezi singură, cînd poți să lucrezi pentru noi?". *Slovena* se lasă complet pe umerii protagonistei, actrița Nina Ivanisin, care, aflată în situația în care toate corăbiile i se scufundă, reușește să interpreteze o antieroină amorală care nu impune neapărat atît de multă empatie, cît respect. ■

– CĂTĂLIN MOISE

• TRANSPORT PERSOANE CU MICROBUZE • TRANSPORT MARFĂ • TRACTĂRI PE PLATFORMĂ •

TAXI NAPOCA *Un taxi după sufletul clujeanului!*

CALL CENTER

orange	cosmote
0744 930 872	0762 689 751
0754 098 154	zapp
vodafone	0788 642 251
0722 642 251	rds
0726 231 231	0771 697 765

0264 **953** **NOU!** *9953
NUMĂR CU TARIF NORMAL
valabil în rețelele orange și Vodafone

COMENZI NON-STOP!

www.taxipronapoca.ro

JANIS LA STUF
BARUL OFICIAL al
TIFF 2010

NON-STOP

V. Babeș 33 **www.janis.ro** 0731 33 99 43

Supernova / Fără limită

Visage Humpers sau despre limitele cinema-ului

pelicule prin excelență transgresive. Venite din poli opuși ai universului cinematografic, au în comun un interes aparte pentru “ce și cum se vede” și aleg să ignore cu snobism asumat, în numele artei, elementele esențiale ale unui film: coerența, cauzalitatea, inteligibilitatea. Obturate, spulberate și absurdizate, vestigiile cinema-ului narativ devin accidente insulare.

Cinema-ul transgresiv este cel mai puțin văzut, cel mai acerb căutat, uneori aspru criticat și nu rareori fără discernământ ridicat în slăvi fel de cinema. Are, uneori, doar pentru marele merit de-a forța limitele general acceptate ale chestiunilor care pot fi încadrate drept filme. Alteori cauzează capodopere nepovestibile, incalificabile și irepetabile. Fie că e vorba de poetica necrofilă a lui Jörg Buttgerit, de umorul sublim-scabros al lui John Waters sau de varii pornografii emoțional-conceptuale asiatice, filmele transgresive fascinează prin felul în care un mediu deja rutinat, decăzut și recartografiat de sute de ori cum este cinema-ul contemporan poate genera ceva atât de diferit.

Visage-ul lui Tsai Ming-liang și *Trash Humpers*ii lui Harmony Korine sînt două

Cretinii este un apocrif al epocii VHS și pare un *snuff tape* filmat de mutați retardati la cutiuța craniană și găsit întimplător într-un boschet mînjit cu lichide corporale. I se poate admira modul acut în care reformulează și calcă în picioare chestiuni cel puțin discutabile, cum ar fi stand-up comedy sau reality television. I se pot diseca ritmul și estetica deficitare, aparent tributare filmelor de serie B, filmate prin curțile din spate ale caselor din suburbii americane imunde, care au definit deceniul VHS. Poate fi categorisit drept horror, film conceptual sau batjocură sinistă.

Visage excelează vizual... dar momentele aparent haotic ansamblate și cu tendințe irealiste pot constitui, cu un efort de imaginație, povestea hieroglică a turnării unei versiuni moderne și arty a biblicei *Salomeea*. Evident utilizarea ca pseudo-protagoniști a unor nume grele din cinema-ul francez (Fanny Ardant, Mathieu Amalric, Laetitia Casta, Jean-Pierre Léaud și Jeanne Moreau) ajută din plin spectatorul dar nu pune ordine în haosul artificial, spart de videoclipuri onirice ad-hoc ale unor canțonete chinezești și scurtcircuitat de derizoriul inerent demersului mult prea artistic. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

A Daimler Brand

Pe aripile legendei.

SLS AMG

AMG

Mercedes-Benz

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
Ursus susține TIFF 2010

**Orice moment poate fi inspirație
pentru un nou film.
Ursus este alături de filmul românesc.**

REC

URSUS
REGELE BERII ÎN ROMANIA

Istorii

2005

Decidem să mergem mai departe cu parodiile transilvănene la filmele clasice. Tudor crede că e timpul să înlocuiască brainstormingul nostru creativ, puternic alcoolizat, cu inputul profi, puternic targetat, al unei agenții. Totul bine și Ok, doar că publicitarii, conduși de o fată cu un nume de zeiță greacă, dar fără muză, au *Fight Club* ca reper cinefil și cam tot ce ne oferă e frumos împachetat, dar are zero imaginație. Finalmente, ne vine ideea să naturalizăm posterul de la *ET* și să punem în panerul bicicletei, în loc de extraterestru, un miel. Clipul lui Radu e spooky și atmosferic ca un episod de *X-files*. Ceva ceva începe să se miște în cinema-ul românesc... și există semne perplexante de renaștere într-un film cu o moarte anunțată în titlu – *Moartea domnului Lăzărescu* vine pe laurii croazetei și înșfacă vreo 6 premii, dar nu și pe cel mare, care e împărțit de 4 și de *Whisky*. Încerc să mă lămuresc despre ce-i vorba, dar oamenii se calcă în picioare să pătimească, timp de 3 ore, alături de un muribund purtat de la un spital la altul. În sală nu se poate respira; nu mai sînt nici măcar locuri pe jos. Am trăit s-o văd și pe asta. Mai târziu, în Diesel, Cristi Puiu se dovedește a fi un mult mai bun regizor decît dansator. Rusul Ilya Khrjanovsky împarte cu generozitate shot-uri de tequilla în *30 plus* scoțînd din buzunar un teanc la fel de generos de lovele. Cu siguranță, e departe de imaginea artistului muritor de foame. Alcoolul îmi reactivează sedimentele de rusă învățată în copilărie, de la posturile TV vecine. Regizorul îmi povestește că noua sa prosperitate e doar noroc porcesc: era într-un bar cînd un mafiot moscovit l-a auzit discutînd cu prietenii și a ținut să-l plătească lunar (enorm) ca să-i fie *life coach*... sau doar ca să-l stimuleze cu discuții și panseuri inspirate. Într-adevăr, discuțiile cu oamenii deștepți sînt priceless – cum ar fi mesele mele cu Leo și Dana condimentate din plin cu bîrfă virtriolantă, rîsete sonate și certuri pe film înverșunate. Leo e la Tiff în forma lui cea mai șarmantă, relaxat și înnebunitor de amuzant. Dana ne epatează pe amîndoi cu pasiunea ei de-a drep-tul bolnavă pentru filme – își ia concediu și vine tocmai de la Roma ca să vadă în jur de 50 de titluri pe ediție. Una vera tiffosa. La proiecțiile în aer liber iese abur din gură și sînge din inimă – revăd Piața Universității și sînt șocată, de parcă i s-ar fi întîmplat altcuiva, altundeva. *Doamne, vino doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni*. Piesa lui Vali Sterian e a' mai sublimă jelanie la funeraliile umanității. Intoxicată de cinema, în fac iluzii să cred că TIFF-ul e un loc în care poți face un "old flame", un adorabil narcisist toxic, să clacheze și să te iubească. No happy end de data asta. Dragul nostru copilăș transgresiv scoate capul în lume și are buzele pline ale lui Chris Martin. Nr. 2 din *Republik* e dedicat aproape în totalitate TIFF-ului. La petrecere, Dobrică ne face să dansăm pe LCD Soundsystem, într-un club în care pițipoancele și cocalarii de sîmbătă seara poartă sclipici și bombeuri ascuțite ca de nuntă. Peste toate beat-urile și euforia, apariția fantomatică, medicamentoasă, a lui Annie Girardot. O petrecere de pomină pentru o ființă alienă, cu un sistem imunitar fragil, care va trăi 3 ani și ceva, cu vreo 2 ½ mai mult decît ne-am fi imaginat noi că e posibil. ■

– ANCA GRĂDINARIU

B | A | R | A | C | C | A

R I S T O R A N T E & C A F É